

תת"ע 4109/01/21 - מדינת ישראל נגד סאבא גריאס סאבא גריאס

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

תת"ע 4109-01-21 מדינת ישראל נ' סאבא גריאס
תיק חיצוני: 90514379719

כבוד השופט אריה זרזבסקי	בפני
מדינת ישראל	מאשימה
סאבא גריאס סאבא גריאס	נגד
	נאשמים

החלטה

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה לפי תקנה 54(א) לתקנות התעבורה, שעניינה נהיגה בדרך עירונית המסומנת בתמרור 426 במהירות של 91 קמ"ש, העולה על מהירות של 60 קמ"ש הרשומה בתמרור. על פי האמור בכתב האישום העבירה בוצעה ביום 4.10.2019.

ב"כ הנאשם טוען להתיישנות, הודעת הקנס נשלחה לכתובתו הרשומה של המבקש אך מסיבה שאיננה ברורה חזרה בציון "לא ידוע במען" ומשכך נסתרת חזקת המסירה. זאת ועוד, הנאשם מקבל דברי דואר באופן סדיר לכתובת הרשומה ואף קיבל את הודעת תשלום כפל קנס לכתובתו. ב"כ הנאשם הפנה להחלטות דומות בהן נעטרו לבקשות לביטול כתב אישום.

ב"כ המאשימה טוענת כי לא מדובר בהתיישנות, הודעת תשלום הקנס המקורית נשלחה לכתובתו הרשומה של הנאשם ביום 28.10.2019 וביום 05.11.2021 חזרה בציון "לא ידוע במען", על כן נמסרה כדין ועל הנאשם הנטל להוכיח שלא קיבל את הודת התשלום מנסיבות שאינן תלויות בו. לעניין זה הפנתה לעפ"ת 20229-12-17 **דוד חזן נ' מדינת ישראל**.

דין והכרעה

חוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 קובע בסעיפים 229 א ו- 225 א(1) כי כאשר מדובר בכתב אישום המבוסס על צילום רכב אין להגיש בגינו כתב אישום אלא אם נמסרה לנאשם הודעה על ביצוע העבירה תוך 4 חודשים ממועד ביצוע העבירה.

בתקנה 44 א לתקנות סדר דין פלילי נקבע לאמור:

"בעבירות תעבורה שעליהן חל סעיף 239א לחוק ובעבירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשלום קנס או ההזמנה למשפט לענין עבירת קנס כאילו הומצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלן."

ברע"א 5255/11 עיריית הרצליה נגד אברהם חנוך כרם, נאמר, בהקשר ל"חזקת המסירה", בעבירות קנס:

"אפשרות נוספת היא שאירעה תקלה כלשהי שגרמה לכך שהנמען לא קיבל את ההודעה מטעמים שאינם קשורים בו. במצבים כאלה - שהם בגדר החריג ויוצא הדופן-תקנה 44 א לתקנות סדר הדין הפלילי, מאפשרת לנמען לנסות לסתור את החזקה. אם יעלה בידו לעשות כן, יקבע בית המשפט שההמצאה הייתה שלא כדין".

המסמך היחיד אותו הציגה המאשימה כאישור מסירה נושא תאריך 05.11.2019 וחתימה, כאשר לא ניתן לזהות את שם החותם. דבר הדואר נשלח לכתובת הרשומה של הנאשם וחזר בציון "לא ידוע במען", משכך, לא ניתן לומר כי אכן הדואר הגיע אליו.

בעפ"ת (מחוזי ת"א) 47331-02-16 אהד דרייפוס נ' מדינת ישראל (נבו 10.03.2016) נקבע:

"כאשר עסקינן בהוראת דין היוצרת חזקה כה מרחיקת לכת, צריך שהמסמך, הדואר הרשום, יהיה ממולא כהלכה כדי שיהיה ברור שהדואר הרשום אכן נשלח, ויתרה מכך הפתק הנדרש והמזמין את המערער לקחת את הדואר אכן יגיע אליו".

המאשימה לא עשתה כל ניסיון נוסף לשלוח את ההודעה בשנית ומשכך אין היא יכולה להסתמך על החזקה הקבועה בסעיף 44 א לתקנות ולטעון כי הודעה כאמור לא הגיעה ליעדה בשל רשלנותו של הנאשם.

לאור האמור לעיל עומדת לנאשם טענת ההתיישנות ואני מורה בזאת על ביטולו של כתב האישום.

ניתנה היום, כ"ח כסלו תשפ"ב, 02 דצמבר 2021, בהעדר הצדדים.

